

KARTA E-PERGJITHESHME E APOSTOLLIT JAKOV

Krye 1

¹ Jakovi, shërbëtuar i Perëndisë edhe i Zotit Jisu Krisht, mbë të dy-mbë-dhjetë faratë që janë përndarë andej e këtej, gëzuashi.

² Numëro-e-ni për gëzim të-math, o vëllezërit' e mi, kur bini mbë çdo farë ngasjesh; ³ Dyke diturë, se provimi i besësë s'uaj punon durim; ⁴ Edhe durimi letë ketë punë të-sosurë, që të jeni të-sosur' edhe të-tërë, pa qënë të-metë as mbë ndonjë gjë.

⁵ Edhe ndë ndonjë prej jush është i-metë ndë dituri, letë lypënjë prej Perëndisë që u ep të-gjithëve pa kursim, e nukë qërton; edhe dot'i epet' ati. ⁶ Po letë lypënjë me besë, pa pasurë dyshim asfare; sepse ay që ka dyshim i gjan valës' së detit, që ngrihetë prej erës' e përpiketë. ⁷ Sepse letë mos pandehnjë ay njeri, se dotë marrë gjë nga Zoti; ⁸ Njeriu me dy mëndje është i-paqëndruarshim mbë gjith' udhët' e tia.

⁹ Edhe letë mburretë vëllaj shkallë-poshtërë ndë të-lartët të ti; ¹⁰ E i-pasuri ndë të-përunjurit të ti; sepse posi lule bari dotë shkonjë. ¹¹ Sepse lindi djelli me të-përvëluarët' e ti, edhe thau barinë, edhe lulej' e ati ra, edhe bukuria e faqes' s'ati humbi; kështu edhe i-pasuri dotë fyshketë ndë udhët të tia.

¹² Lum ay njeri që duron ngasje; sepse pasi të provonëtë, dotë marrë kurorën' e jetësë, të-cilënë u është zotuarë Zoti atyreve që e duanë.

¹³ Askush, kur ngitet, le të mos thotë, se ngitem nga Perëndia; sepse Perëndia nukë munt të ngitetë nga të-ligatë, edhe ay asndonjë nukë nget. ¹⁴ Po gjithësicili ngitetë dyke uhequr' e dyke ukobuarë prej dëshërimit të vetëhes' së ti. ¹⁵ Pastaj dëshërimi, si të barsetë, pjell faj; edhe faji, si të bënë të, pjell vdekje.

¹⁶ Mos ugënjëni, o vëllezërit' e mi të-dashurë; ¹⁷ Çdo dhënëje e-mirë, edhe çdo dhurëti e-sosurë, është së-sipërmi, edhe sbret nga Ati i dritavet, mbë të-cilënë s'ka të-ndërruarë a hie të kthyeri. ¹⁸ Prej dashurimit të ti na polli me anë të fjalës' së të-vërtetësë, që të jemi neve një pem' e-parë e ndërtesavet' ati.

¹⁹ Përandaj, o vëllezërit' e mi të-dashurë, çdo njeri letë jet' i-çpejtë mbë të dëgjuarë, i-mënuarë mbë të-folurë, i-mënuarë mbë zëmërim; ²⁰ Sepse zëmërimi i njeriut nukë punon drejtërin' e Perëndisë. ²¹ Përandaj, si të hitni tej çdo ndyrësi e të-tepëruarë ligësie, pritni me butësi të fjalënë që është mbjellë ndër ju, e-cila munt të shpëtonjë shpirtëratë t'uaj. ²² Edhe bëhi asish që e bënë të fjalënë e jo vetëm' asish që e dëgjonjë, dyke gënjyerë vetëhenë t'uaj. ²³ Sepse kush dëgjon fjalënë e nuk' e bën, ky i gjan një njeriu që shikon faqen' e ti naturale ndë pasqyrë; ²⁴ Sepse e shikoj vetëhen' e ti, edhe iku, edhe përnjëhere harroj i-çfarëtë ishte. ²⁵ Po ay që unjet' e shikon ndë nomt të-sosurë të lirisë, edhe qëndron **mb'atë**, ky dyke ubërë jo asi që dëgjon e harron, po asi që bën punënë, ky dotë jet' i-lumurë ndë punët të ti.

²⁶ Ndë pandeh ndonjë ndër ju se është i-feshim, edhe s'i vë fre gjuhës' së ti, po kobon zëmërën' e ti, feja e këti **është** e-kotë. ²⁷ Fe e-kthjellët' edhe e-papëgërë përpara Perëndisë edhe Atit është këjo, Të shikonjë njeriu të-varfër' e **gra** të-va ndë shtrëngimt' atyre, **edhe** të ruanjë vetëhen' e ti të-pazhyerë nga bota.

Krye 2

¹ Vëllezërit' e mi, mos kini besën' e të-lavduruarshimit Zotit t'ënë Jisu Krisht me të-bërë faqe. ² Sepse ndë hyftë ndë mbledhjet t'uaj **ndonjë** njeri që ka unazë t'artë

me rrobë të-çkëlqyerë, edhe të hynjë edhe një i-vobek me rrobë të-fëlliqurë, ³ Edhe të shtini sytë mb'atë që ka veshurë rrobën' e-çkëlqyerë, edhe t'i thoni ati, Ti rri këtu mirë, edhe të vobegut t'i thoni, Ti rri atje, a Rri këtu ndënë ndënëkëmbjenë t'ime; ⁴ A nukë bëtë me vetëhenë t'uaj të-çquarë **ndër mest t'atyre**, edhe ubëtë gjykatës mendimeve të-liq? ⁵ Pa dëgjoni, o vëllezërit' e mi të-dashurë, A nukë sjodhi Perëndia të-vobeq' e kësaj bote **për** të-pasurë ndë besët, edhe **për** trashëgimtarë të mbretërisë, të-cilën' u është zotuarë atyreve që e duanë? ⁶ Po ju e çpërnderuatë të-vobegunë. A nuk' u mundonjë në juve të-pasuritë, edhe ata u heqjnë ndëpër gjykatat? ⁷ A nukë shanjënë ata emërin' e-mirë, me të-cilinë jeni quajturë? ⁸ Ndë ruani pra nomin' e-mbretëruarë, pas shkronjësë, "Të duash të-afërminë t'ënt posi vetëhenë t'ënde," bëni mirë; ⁹ Po ndë mbani anë, bëni faj, edhe qërtoshi nga nomi si porosishkelës.

¹⁰ Sepse ay që të ruanjë gjithë nominë, edhe të fëjenjë mbë një **gjë**, është fajtuar mbë të-gjitha. ¹¹ Sepse ay që tha, "Mos kurvëronjç," tha edhe, "Mos vraç". Po ndë mos kurvërofsh, po të vraç, ubëre shkelës i nomit.

¹² Kështu flisni, edhe kështu bëni, sikurse jeni për të gjykuarë prej nomit të lirisë; ¹³ Sepse gjyqi **dotë jetë** i-papërdëlllyershim mb'atë që s'bëri përdëllim; edhe përdëllimi mburretë kundër gjyqit.

¹⁴ Ç'dobi ka, o vëllezërit' e mi, ndë thëntë ndonjë se ka besë, e punëra të mos ketë? mos munt t'a shpëtonjë besa? ¹⁵ Ndë qoftë se vëllaj a motëra janë lakuriq, edhe u shteret' ushqimi i-përditshim, ¹⁶ Edhe t'u thot' atyre ndonjë prej jush, Shkoni ndë paqtim, ngrohi e ngihi, e të mos u epni atyreve ato që janë të-nevojshime për trupinë, ç'dobi ka? ¹⁷ Kështu edhe besa, ndë mos pastë punëra, është e-vdekurë ndë vetëhet të saj. ¹⁸ Po dotë thotë ndonjë, Ti ke besë, e unë kam punëra; dëfte-më besënë t'ënde nga punërat' e tua, edhe unë dotë të dëftenj besënë t'ime nga punërat' e mia. ¹⁹ Ti beson se Perëndia është një; mirë bën; edhe djajtë besonjë, edhe dridhenë. ²⁰ Po a dotë kupëtonjç, o njeri i-kotë, se besa pa punëratë është e-vdekurë? ²¹ Avraami, ati ynë, a nukë doli i-drejtë nga punëratë, kur pruri Isaakunë, të birin' e ti, mbi therorenë? ²² A sheh se besa punonte bashkë me punërat' e ati, edhe besa ubë e-sosurë nga punëratë? ²³ Edhe umbush shkronja që thotë, "Edhe Avraami i besoj Perën-disë, edhe i unumërua për drejtëri" edhe uqajjt "miku i Perëndisë". ²⁴ A shihni pra se njeriu del i-drejtë nga punëratë, e jo nga besa vetëmë? ²⁵ Edhe gjithashtu edhe kurva Rahabë a nukë doli e-drejtë nga punëratë, kur priti ata që ishinë dërguarë, edhe i nxori nga një tjetërë udhë? ²⁶ Sepse sikundër trupi pa frymë është i-vdekurë, kështu edhe besa pa punëratë është e-vdekurë.

Krye 3

¹ Mos bëni shumë mësonjë, o vëllezërit' e mi, dyke diturë se dotë marrëmë më të-math dënim; Sepse mbë shumë **punëra** të-gjithë fëejmë. ² Ndë qoftë se nukë fëjen ndonjë ndë fjalë, ky është burr' i-sosurë, i-fuqishim t'i vërë fre edhe gjithë trupit. ³ - Na kuajvet frenjtë u'a vëmë ndë gojë, që të na bindenë, edhe e heqmë gjithë trupin' e atyreve. - ⁴ Na edhe aniatë, ndonëse janë kaqë të-mëdha edhe shtyhenë prej erërash të-forta, shpihenë prej një timoni të-vogëlë, atje ku të dojë qivernitari. ⁵ Kështu edhe gjuha është një cop' e-vogëlë, po mbahetë më të math. - Na pak zjarr tek djek kaqë të-madhe lëndë. ⁶ Edhe gjuha është zjarr, bota e shtërmbërisë. Kështu ndër anët **të trupit** t'ënë gjuha është ajo që fëlliq gjithë trupinë, edhe flakëron' rrotën' e jetësë, edhe flakëronetë prej gjehenësë. ⁷ -Sepse çdo farë bishash e shpesësh, shtërpinjsh e gjësh të-gjalla të detit, sbutetë, edhe është sbuturë prej naturës' së njeriut, ⁸ Po gjuhën' asndonjë nga njerëzitë s'munt t'a sbutnjë; është **një** e-keqe që s'munt të pushtonetë, plot me vërer që bje vdekje.

⁹ Me atë bekojmë Perëndinë edhe Atinë, edhe me atë mallëkojmë njerëzitë që janë bërë pas shëmbëllimit të Perëndisë. ¹⁰ Prej gjithasaj goje del bekim edhe mallëkim. Nukë duhetë, o vëllezërit' e mi, të bënenë këto kështu. ¹¹ Mos burimi prej gjithasaj vëre buron ujë t'ëmbëlë edhe të-hidhurë? ¹² Mos munt, o vëllezërit' e mi, drur' i fikut të bënjë ullinj, a hardhia **të bënjë** fiq? Kështu asndonjë burim **s'munt** të bënjë ujë të-kripurë edhe t'ëmbëlë.

¹³ Kush **është** ndër ju i-mënçim e i-diturë? letë rrëfenjë prej të-sjellavet të-mira punërat' e ti me butësi të urtësie. ¹⁴ Po ndë kini ndë zëmëret t'uaj cmir të-hidhurë edhe grindje, mos mbahi mbë të-math edhe mos gënjeni kundrë së-vërtetësë.

¹⁵ Këjo dituri nukë sbret prej së-sipërmi, po është prej dheu, prej shtëze, prej djalli;

¹⁶ Sepse ku **ka** cmir e grindje, atje **ka** trazyrë e çdo punë të-ligë. ¹⁷ Po dituria që është prej së-sipërmi, më përpara është e-kthjellëtë, pastaj paqtore, e-butë, e-bindurë, plot me përdëllim e me punëra të-mira, s'mbanj anë edhe s'është me dy faqe. ¹⁸ Edhe pema e drejtërisë mbilletë me paqtim prej atyreve që bënjënë paqtim.

Krye 4

¹ Nga se vinjënë luftëra e qarta ndër ju? Jo që këtej, nga dëshërimet që luftonjënë ndër anët **të trupit** t'uaj? ² Dëshëroni, e nukë keni; vritni e keni cmir, edhe nukë munt të qëlloni; zihni e luftoni, po nukë keni; sepse nukë lypni. ³ Lypni, e nukë merrni, sepse lypni keq, që të prishni ndë dëshërimet t'uaj.

⁴ O kurvarë e kurva, nukë dini se miqësia e botësë është' armiqësi e Perëndisë? ay pra që të dojë të jetë miku i botësë, bënëtet armiku i Perëndisë. ⁵ Apo pandehni se mbë kot shkronja thotë, Për cmir dëshëron fryma që ndënji ndër ne? ⁶ Po **Perëndia** ep një hir më të-math, përandaj thotë, "Perëndia madhështorëvet u rri kundrë, po kryeunjurëvet u ep hir." ⁷ Binduni pra te Perëndia; rri kundrë djallit, edhe dotë ikënjë nga ju. ⁸ Afërohuni Perëndisë, edhe dot' u afëronetë juve. Pastroni duartë **t'uaj**, o fajtorë, edhe qëroni zëmëratë, o njerës me dy mëndje. ⁹ Hiqni keq e bëni vajë e qani; të-qeshuritë t'uaj letë kthenetë mbë vajë, edhe gëzimi juaj mbë hidhërim. ¹⁰ Përunjuni përpara Zotit, edhe dot' u ngrerë lart juve.

¹¹ Mos flisni keq njëri për tjetërinë, o vëllezër; ay që flet keq për vëllanë, edhe gjykon të vëllanë, flet keq për nomnë, edhe gjykon nomnë; edhe ndë gjykon nomnë, nukë je ruajtës i nomit, po gjykatës **i ati**. ¹² Një është nom-dhënësi që munt të shpëtonjë edhe të humbasë; cili je ti që gjykon tjetërinë?

¹³ Ejani tashti ju që thoni, Sot a nesërë dotë vemi ndë këtë qytet, edhe dotë bëjmë atje një vit, edhe dotë tregëtojmë e dotë fitojmë; ¹⁴ Ju që nukë dini se ç'dotë bënetë nesërë; sepse ç'është jeta juaj? është me të-vërtetë një avull që duketë për pakzë **kohë**, e pastaj humbetë; ¹⁵ Ndë vënt që të thoni, Ndë dashtë Perëndia, edhe ndë rrofshimë, dotë bëjmë këtë a atë. ¹⁶ Po tashti mburreni mbë madhështirat t'uaj; çdo të-tillë të-mburrurë është të-lik.

¹⁷ Mb'atë pra që di të bënjë të-mirë, edhe nukë bën, mb'atë **kjo** është faj.

Krye 5

¹ Ejani tashi' ju të-pasuritë, qani e ulurini për të-këqiatë që dotë vinjënë mbi ju. ² Pasja juaj ukalp, edhe rrobat t'uaj u'a brëjti mola. ³ Ari juaj edhe ergjëndi undryshk, edhe ndryshku i atyreve dotë jetë për dëshmim kundrë jush, edhe dotë hajë mishratë t'uaj si zjarr; mblothtë thesarë për ditë' e-pastajme. ⁴ Na tek bëret paga që u'a keni mbajturë punëtorëvet që korrnë aratë t'uaj; edhe të-bërtiturat' e korrësve hynë ndë veshët të Zotit Sabaoth. ⁵ Ukënaqtë e bëtë pallë mbi dhet; ushqyetë zëmëratë t'uaj posi mbë ditë të të-theruri; ⁶ Dënuatë, edhe **vratë** të-drejtinë; e ay nuk u rri juve kundrë.

⁷ Kini zëmërë të-gjerë pra, o vëllezër, gjer mbë t'ardhurit të Zotit. Na bujku tek pret të-paçëmuarënë pemë të dheut, e ka zëmërë të-gjerë për atë, gjersa të marrë shin' e-lashtë e të-voninë. ⁸ Kini zëmërë të-gjerë edhe ju, forconi zëmëratë t'uaj; sepse t'ardhurit' e Zotit uafërua.

⁹ Mos psherëtini kundrë njëri tjetërit, o vëllezër, që të mos dënoneni; ja gjykatësi tek rri përpara dyrvet. ¹⁰ Merrni për shëmbëllesë, o vëllezërit' e mi, të të-hequrit keq e të zëmërës' së-gjerë profitëritë, që folnë mb'emërit të Zotit. ¹¹ Na tek lumërojmë ata që duronjënë; e keni dëgjuarë durimin' e Jovit, edhe e patë të-pastajmen' e Zotit, se Zoti është fort i-përdëllyershim edhe i-dhëmçurë.

¹² Edhe përpara të-gjithave, o vëllezërit' e mi, mos bëni be, as për qiellinë, as për dhenë, as ndonjë tjetërë be; po letë jetë poja juaj, po, edhe joja, jo; që të mos bini ndë dënim.

¹³ Heq keq ndonjë ndër ju? letë faletë; ka zë-mërë të-gëzuarë? letë psallnjë.

¹⁴ Esht' i-sëmurë ndonjë ndër ju? letë thërresë pleqt' e kishësë, edhe letë falenë përmbi atë, e let'a lyejnë më vaj mb'emërit të Zotit. ¹⁵ Edhe urata **që është** me besë dot'a shpëtonjë atë që lëngon, edhe Zoti dot'a ngrerë atë; edhe ndë pastë bërë faje, dot'i falenë. ¹⁶ Rrëfeni fajetë njëri tjetërit, edhe fali njëri për tjetërinë, që të shërohi. Shumë fuqi ka të-luturit' e të-drejtit, kur bënëte **me të-nxehëtë**. ¹⁷ Ilija ishte një njeri që pësonte posi ne, edhe ufal dyke luturë që të mos bjerë shi; edhe nukë ra shi mbi dhet tre vjet e gjashtë muaj; ¹⁸ Edhe përsëri ufal, edhe qielli dha shi, edhe dheu dha pemën' e ti.

¹⁹ O vëllezër, ndë daltë ndonjë ndër ju jashtë udhës' së të-vërtetësë, edhe t'a kthenjë ndonjë atë, ²⁰ Let'a dijë se ay që kthen fajtuar prej kobimit të udhës' s'ati, dotë shpëtonjë një shpirt prej vdekjeje, edhe dotë mbulonjë shumicë fajesh.